

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ

Κουρκουρέλης

Η στενάχωρος θέση της Κυβερνήσεως εν τω μεθοριακώ

Μη χάνεσαι, Αθήνα

τμ. 3, αρ. φ. 344 (10 Σεπτεμβρίου 1882), σ. 1-2

Η ΣΤΕΝΟΧΩΡΟΣ ΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ἐν τῷ μεθορικῷ.

[Ἴδε καὶ ἄρθρον τῆς γαλλικῆς «Ἐφημερίδος τῶν Συζητήσεων»
ὅπου κατηγοροῦμεθα ὡς «τραξίαι».]

ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ—ΑΝΤΙΠΟΛΙΤΕΥΣΙΣ—ΕΥΡΩΠΗ.

Ἡ πρώτη. Θέλω στρατόν! Πολὺν στρατόν! Μὰ πά-
ρα πολὺ στρατόν. Μὰ πάρα πάρα πολὺ στρατόν! Καὶ δὲν
ἔχω παρὰ δέκα—ἐνδεκα—δεκατρεῖς χιλιάδας!

Ἡ δευτέρα. Τί; Μόνον δεκατρεῖς χιλιάδας στρατοῦ
διὰ τὴν ὑπεράσπισιν τῆς ἀκεραιότητος τῆς πατρίδος, ὅ-
ταν ἐγὼ εἶχα ἐξήντα τρεῖς; Προδοσία! Προδοσία! Κλη-
τήρες! προφθάσατε!

Ἡ τρίτη. Τί, τί; Ἐξοπλιζέσαι; Παρασκευάζεσαι;
Συγκεντρώνεις δεκατρεῖς χιλιάδας στρατοῦ; (Συνοφρου-
λένη καὶ λαμβάνουσα εἰς χεῖρας μίαν βέργαν:) Ἄ παρα-
ξία! (γένους θυλικοῦ, τὸ ἀντίθετον τοῦ ἀπαραξία) Λοι-
πὸν, θέλεις νὰ ὠφελῆθῃς τὴν αἰγυπτιακὴν κρίσιν, ὅταν
ἡμεῖς αἱ μεγάλαι ὑπεγράψαμεν τὸ περίφημο προτόκολλο
τῆς ἀφιλοκερδείας. Γλήγορα σ'τὸ φάλαγγα!

Ἡ πρώτη. Καλὲ τί λέτε, τί ἐξοπλισμοὶ καὶ κολο-
κύθια; Ἡμεῖς ἐξοπλιζόμεθα (Ἴδε καὶ ἄρθρα ὑπουργικῆς
Στοᾶς τῆς Τετάρτης) ποῦ νὰ πεθάνῃ κἀνένας στρατη-
γὸς δὲν ἔχομε στρατόν νὰ τὸν κηδεύσωμεν; Τί θέλετε
τώρα; Νὰ τὰ βγάλουμε φόρα; Θέλετε νὰ σᾶς ποῦμε [τὰ
ἐντὸς εἰσαγωγικῶν εἶναι ἀπὸ τὴν ὑπουργικὴν **Στοᾶν**]
ὅτι «αἱ πόλεις ἔμειναν ἄνευ φρουρῶν, τὰ δάση ἄνευ χω-
ροφυλάκων, ὅτι ἐγυμνώθησαν αἱ ἐπαρχίαι ὅπως συγκεν-
τρῶσωμεν χιλιάδας τινὰς στρατιωτῶν, ἵνα μὴ καταλη-
φθῶμεν ἐκ δευτέρου ἀνέτοιμοι κτλ;»

Ἡ δευτέρα. Πῶς; πῶς; Ἄ! τώρα καταλαβαίνω.
Λοιπὸν οὔτε δεκατρεῖς χιλιάδες δὲν ἔχεις εἰς τὰ σύνορα;
Ὡστε εἴμεθα χαμένοι! Ἐντὸς ὀλίγου ὁ Ὄσμαν πασσᾶς
θὰ προγευματίσῃ εἰς τὴν ἀκρόπολιν. Προδοσία! Κλητή-
ρες! Βασιλεῦ! Γλήγορα νέον ὑπουργεῖον, γιὰτὶ ἐχάθη-
καμε.

Ἡ πρώτη. Ὅχι δὲ καυμένη, καὶ σὺ, ἔτσι τὰ λέγω
εἰς αὐτὴν τὴν ξεκουτιασμένην, δεκατρεῖς χιλιάδες ἔχομε
(κρυφὰ εἰς τ' αὐτὴ τῆς ἀντιπολιτεύσεως) καὶ μάλιστα
κάτι παραπάνω.

Ἡ τρίτη. Λοιπὸν μὲ κοροῦδεύεις; Τῆς ἔχεις τῆς δε-
κατρεῖς;

Ἡ πρώτη. Καλὲ τὰ λέγω, γιὰ αὐτὰ τὰ λυσιδιάρικα,
νὰ σωπάσουν ποῦ γαυγίζουν τόσο ἄγρια.

Ἡ δευτέρα. Ὡστε κοροῦδεύεις ἐμένα;

Ἡ δευτέρα καὶ ἡ τρίτη. Λέγε ποῖονα κοροῦ-
δεύεις, εἰδεμὴ ἄσχημα τὴν ἔχεις;

[Ἐκατέρα τραβᾷ δυνατὰ πρὸς τὸ μέρος τῆς τὴν κυ-
βέρνησιν, τόσο δυνατὰ, ὥστε ἡ κυβέρνησις ἢ καυμένη σχι-
ζεταὶ εἰς δύο. Καὶ τὸ μὲν ἓνα μέρος τῆς, ὁ Καλλιγᾶς, πει-
ρᾶται δι' εὐφρολογιῶν καὶ θωπειῶν νὰ καθησυχάσῃ τὴν
Εὐρώπην, καὶ τὸ κατορθώνει, οἱ δὲ Τρικούπης, Ρούφος,
Λομβάρδος καὶ Ράλλης, ἔχοντες μαζὺ τῶν καὶ μετημριε-
σμένους κλητῆρας, δίδουν εἰς τὴν Ἀντιπολίτευσιν διὰ ῥο-
πάλων παρὰ μίαν τεσσαράκοιτα. Ἡ Ἀντιπολίτευσις κλα-
μένη πηγαίνει νὰ ἀπαρτήσῃ διὰ τοῦ «Ἐθνικοῦ Πνεύ-
ματος»].

Κουρκουρέλης.